

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Gjentagne Andragender, hvori Underbefalingsmand eller Menige af Militæretaterne have ansøgt om, at Tjeneste paa Krigsfod før deres fyldte 18de Aar maatte regnes dem tilgode ved Fastsettelsen af deres Pension, have maattet afslaaes paa Grund af, at de paagjældende Love ikke give den fornødne Hjemmel. Efter den Anledning, et i forrige Rigsdagssamling af Folkethinget henvist Andragende dertil har givet, har man troet at burde gjøre Skridt til at erhverve Lovhjemmel til til en vis Grad at komme de i den angivne Retning gaaende Begjæringer imøde, idet det maa erkjendes, at Noget taler for, at der, ligesom der til den ved Pensionsberegning i Betragtning kommende Tjenestetid efter det fyldte 18de Aar gives et Tillæg af 1 Aar for det Aar, hvori Vedkommende har gjort et Felttog eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, idet et saadant Aar ifølge Loven regnes for 2 Aar, saaledes ogsaa med Hensyn til den Tjeneste, der er tilbagelagt før det fyldte 18de Aar, uagtet denne i Almindelighed ikke kommer i Betragtning ved Pensionsbestemmelsen, tages et lignende særligt Hensyn, naar den er tilbagelagt i Krig eller paa Krigsfod. Overensstemmende med denne Række er den her omhandlede Paragraf i Forslaget affattet. Det i Slutningen tagne Forbehold figter til de Tilfælde, hvor Nogen netop under Felttoget fylder det 18de Aar, og hvor Hensynet til, at det paagjældende Tjenesteaar er et Krigsjaar, altsaa allerede i Genhold til de gjældende Loves Bestemmelser er stet Fyldest.

Til § 2.

Anledningen til denne Paragraf er ligeledes givet ved Henvisning fra Folkethinget af et i den omhandlede Retning gaaende Andragende, som man efter Omstændighederne har fundet, at der var Rye til at imødekomme, men hvortil Hjemmel i Lovgivningen saanedes. Forholdet er det, at ifølge de gjældende Love om de militære Underklassers Pensionering er Betingelsen for, at den, der gaar over fra den militære Tjeneste til

en civil Bestilling, betragtes som afgaaet fra hin med Pension af Statskassen med Ret til at oppebære denne, naar han uden egen Skyld affædiges fra den civile Tjeneste, den, at Overgangen er stet ved Regeringens (fr. Lov 9de April 1851 § 8) eller en Statsmyndigheds (fr. Lov 20de November 1876 § 6) Foranstaltning. Da Beskikkelsesretten i forskellige kommunale Bestillinger, saafom Politibetjente, Arrestforvarere, Sæmefogeder m. Fl. ved Loven af 26de Mai 1868 om Kjøbstadkommunernes Styrelse m. v. henlægges til vedkommende kommunale Myndigheder, kunde det ikke længer siges, at de, der derefter beskikkes i disse Bestillinger, overgik fra den militære Tjeneste til den civile ved Regeringens eller en Statsmyndigheds Foranstaltning, og Retten til Pension af Statskassen kunde selvfølgelig ikke anses bevaret. Smidlertid kan det ikke nægtes, at den Omstændighed, at den ovennævnte Lov for Tidrummet fra 1ste Januar 1869 til 1ste Januar 1879 forbeholdt de militære Underklasser den samme Fortrinsret til endel af de ompurgte Bestillinger, som de tidligere havde haft, i Forbindelse med den Maade, hvorpaa Ansøgningerne om de vedkommende Stillinger af det paagjældende Ministerium indkaldtes for af samme at gienemgaaes og prøves med Hensyn til den nævnte Fortrinsret, ikke ganske uden Grund kunde fremfalde den urigtige Forestilling, at der ved den ny Beskikkelsesmaade ikke var stet nogen Forandring i den under de tidligere Forhold stedfindende eventuelle Pensionsret, og Billighed kan derfor tale for, at der raades Bod paa dette Forhold saaledes, at de Paagjældende stilles, som om de virkelig ved Regeringens eller en Statsmyndigheds Foranstaltning vare overgaaede til de ompurgte civile Bestillinger.

Til § 3.

Skjøndt nærværende Lovforslag gaar ud paa en Forandring og Udvidelse af de i de hidtil gjældende Love hjemlede Pensionsrettigheder, kunde der dog i de paagjældende Forholds Bestaffenhed være Grund til at give de deri indeholdte Bestemmelser tilbagevirkende Kraft forsaavidt, at de